

בא י א ויאמר כל אמירה היא לשון עליה! וכאן ידוד ז"א שהוא התפארת שעולה אל משה אל הבינה בא גימטרייה ג'... כי משה חשב שהמכה השביעית היא האחרונה, והקב"ה מודיע למשה שנשארו עוד שלוש מכות כדי להרוס את כל בנין הזכר של הטומאה אל פרעה שהוא בחינת עתיק דקליפה והוא אותיות פה רע, שהוא נותן רצונות שעושים רע לאדם, וזו נקודה פנימית בנפש שאליה אסור לאדם להגיע כי הוא לא יוכל להתמודד אלא רק משה יכול להגיע, וגם אז רק עם סיוע מה' ולכן: בא אל פרעה... כי נוטריקון כנסת ישראל שהיא השכינה הנקראת: אני הכבדתי מלשון כבד. הקב"ה עשה את לב פרעה מהכבד... הכבד בשעת הבישול אינו בולע משקים, אלא ככל שמבשלים אותו הוא הולך ונעשה קשה יותר ויותר את לבו של פרעה שהוא כתר דקליפה ואת לב עבדיו שהם הבחינות היוצאות מכתר דקליפה למען שתי אתתי האותיות הם הכלים של האורות אלה דלתיים בסוד: שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה בקרב ג' המכות האחרונות מאת הקב"ה בעצמו שרצה לברר כל הניצוצות ממצרים, שלשם נפלו משבירת הכלים, וזה ענין בירור הניצוצות: ב ולמען תספור מלשון ספיר, כלומר לייקר את שם ה' בסיפור יציאת מצרים באזני בןך ובן בןך את אשר גימטרייה דצ"ך עד"ש באח"ב שהם עשר מכות התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם אותיות מ"ב שהוא שם הגבורה וידעתם כי אני ידוד: ג ויבא משה ואהרן ויבא כתוב בלשון יחיד כי משה הוא העיקר אל פרעה ויאמרו אליו אהרן מדבר ולכן כתוב ויאמרו בלשון רבים כה אמר ידוד לרמוז שעד עתה שבע המכות היו על ידי השכינה הנקראת פה שהיא: אלהי העברים המשגיח תמיד על ישראל. ומעתה ואילך, שלושת המכות האחרונות באים מהקב"ה בעצמו עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ועבדני: ד כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר אותיות רמ"ח שבגימטרייה אברהם שהוא סוד וממנו הגבורה, בסוד: אברהם הוליד את יצחק. וזה רומז לנו שכל המכות של עמלק היו מחר... כלומר מהגבורה ומחסד שהוא שורש הגבורה, מ ח"ר! ח"ר גימטרייה 208 גימטרייה יצחק שהוא מרכבה של ספירת הגבורה וגם גימטרייה: ארבה שגימטרייה ד' פעמים בין בגבולך שיצחק שהוא גבורה הוא המשפיע אל המלכות הנבנית מהגבורות: ה ויכסה את עין הארץ חכמה דמלכות, כי העיניים הם סוד חכמה, והארץ היא מלכות ולא יוכל סמ"ל לראת את הארץ לילי"ו ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה בגבורה של מכת ארבה הסמוכה אל העיניים, מאבד הזכר של הטומאה את החסד הגדול שעשה לו הקב"ה – שהשאר התבואות אחר מכת הברד: ו ומלאו לרמוז על מכת ארבה בעשר ספירותיה בתיך ג"ר ובתיך כל עבדיך חג"ת ובתיך כל מצרים נהי"מ אשר לא ראו הראיה היא סוד חכמה, וכאן רומז על חכמת מצרים אבתיך ואבות אבתיך מיום היוותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: ז ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו גימטרייה אלהיים למוקש מוקש גימטרייה מות... שהוא דין קשה וממנו פחדו עבדי פרעה שלח את האנשים ויעבדו את ידוד אלהיהם הטורם תדע כי אבדה מצרים: ח ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את ידוד אלהיכם מי ומי מי היא בינה! וגם מי גימטרייה 50 - לרמוז שנפתחו חמישים שערי בינה ועל ידיהם יצאו ישראל מעבדות לחירות, בסוד: וחמישים עלו בני ישראל מארץ מצרים. מי ראשון רומז לחמישים שערי בינה שנפתחו בשורשם... והשני – ומי, עם תוספת האות ו' רומז שאחר כך התפשטו בוי"ק של הז"א לצורך הגאולה ההלכים: ט ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג ידוד לנו ראשי תיבות חיל, כי על ידי הכללות של החסדים והגבורות הולכים להוציא מיד החיצונים את הניצוצות שנטלו מהקדושה, בסוד: חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל: י ויאמר אלהם יהי כן ידוד עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם פרעה ראה באיצטגנותו שלו את חטא העגל: יא לא כן לכו נא הגברים שמסמלים את בחינת ההשפעה שבאדם, והנשים מסמלות את בחינת הקבלה של האדם, שפרעה ראה שבעזרת הנשים בנו את העגל, המוציא את הרצון לקבל לעיני כל בפרהסיא, ופרעה היה מעוניין להשאיר אותו בחשאי, שלא ידעו האנשים שהם פועלים לפי הרצון לקבל, שהוא רע, ושהוא עובד בשביל פרעה ועבדו את ידוד כי אתה אתם מבקשים וקשה יהיה לעבוד בלי כלי... ויגרש אתם מאת פני פרעה: {פ}